

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję Wspólnot Europejskich, zawarła ze stroną pozwaną trzy kontrakty w ramach wspólnotowego programu ramowego na rzecz badań i rozwoju. Dokładniej chodzi o następujące kontrakty:

- kontrakt nr COP 493 „Invite” dotyczący w szczególności wdrożenia projektu zatytułowanego „Telematyka dla żeglugi śródlądowej”, który miał zostać wykonany w terminie 24 miesięcy począwszy od dnia 30 grudnia 1994 r. Strona pozwana była członkiem i koordynatorem stosownego konsorcjum;
- kontrakt nr TR 1006 „Ausias”, który dotyczył w szczególności wdrożenia projektu zatytułowanego „Zaawansowane systemy telematyczne transportu w obszarach miejskich z integracją i normalizacją” i powinien zostać wykonany w terminie 23 miesięcy począwszy od dnia 30 grudnia 1995 r. Strona pozwana była członkiem stosownego konsorcjum.
- kontrakt nr V 2043 „Artis” dotyczący w szczególności wdrożenia projektu zatytułowanego „Zaawansowane systemy telematyczne transportu drogowego w Hiszpanii” i powinien zostać wykonany w terminie 12 miesięcy począwszy od dnia 1 grudnia 1992 r. Strona pozwana była członkiem stosownego konsorcjum.

We wszystkich przypadkach przewidziane zostało, iż Komisja przyczyni się finansowo do należytego wykonania odpowiedniego projektu, w granicach ustalonych osobno w każdym z kontraktów. Dla każdego z kontraktów Komisja dokonała wypłaty zaliczek na poczet swojego wkładu.

W następstwie kontroli finansowych Komisja odkryła, że strona pozwana wykorzystwała tylko część pieniędzy wypłaconych zaliczkowo na pokrycie potrzeb związanych z projektem, w szczególności:

- w przypadku kontraktu COP 493 „Invite” Komisja wypłaciła stronie pozwanej, ze względu na jej status koordynatora konsorcjum zaliczkę w kwocie 257.400 euro. Strona pozwana przypuszczalnie wypłaciła pozostałym stronom kontraktu jedynie kwotę 79.062,70 euro, zatrzymując kwotę 178.337,30 euro, z której jedynie kwota 42.000 euro została wykorzystana na wykonanie tego projektu. Komisja wystosowała do strony pozwanej notę obciążeniową w wysokości 136.037, 30 euro.
- w przypadku kontraktu nr TR 1006 „Ausias” Komisja wypłaciła konsorcjum za okres, w trakcie którego strona pozwana była jego członkiem, zaliczkę w wysokości 78.341,91 euro. Komisja zweryfikowała, iż strona pozwana wykorzystwała jedynie kwotę 63.229,63 na wykonanie tego projektu i wystosowała do niej notę obciążeniową na kwotę 15.112,28 euro.

- w przypadku kontraktu nr V 2043 „Artis” strona pozwana, jako członek stosownego konsorcjum, otrzymała od Komisji zaliczkę w wysokości 62.621,86 euro. Komisja stwierdziła, że tylko 53.391,09 euro zostało wykorzystane na wykonanie tego projektu i wystosowała do strony pozwanej notę obciążeniową w wysokości 9.320,77 euro.

W swojej skardze Komisja domaga się zapłaty wyżej wskazanych dłużnych kwot, jak również odpowiadających im należnym odsetkom, zgodnie z przepisami prawa właściwego dla każdego z kontraktów, to znaczy prawa greckiego w odniesieniu do wszystkich kwestii związanych z pierwszym kontraktem oraz prawa hiszpańskiego w odniesieniu do wszystkich kwestii związanych z pozostałymi kontraktami.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2005 r. przez Grether AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-167/05)

(2005/C 182/70)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 25 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Grether AG, z siedzibą w Binningen (Szwajcaria), reprezentowanej przez V. von Bombard, A. Pohlmana i A. Rencka, lawyers, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Crisgo (Thailand) Co., Ltd, z siedzibą w Samutsakorn (Tajlandia).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji R 250/2002-4 Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 października 2004 r. w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Crisgo Co. Ltd.
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Graficzny znak towarowy FL FENNEL dla towarów z klasy 3 (zgłoszenie nr 903 922)
Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sporze:	Strona skarżąca
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sporze:	Wspólnotowy znak towarowy „FENJAL” dla towarów z klasy 3
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie sprzeciwu
Decyzja Izby Odwoławczej:	Oddalenie odwołania
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 73 i 74 rozporządzenia Rady nr 40/94. W tym kontekście strona skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza oparła swą decyzję na licznych, nowych argumentach i faktach niepodniesionych przez strony, co do których nie przedstawiły one również swoich uwag. Strona skarżąca podnosi również, że poprzez stwierdzenie braku prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, zaskarżoną decyzją naruszono art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2002 r. przez Barta Nijisa przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-171/05)

(2005/C 182/71)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 2 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Barta Nijisa, zamieszkałego w Bereldange (Luksemburg), reprezentowanego przez adwokata Fränka Rollingera, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie decyzji Kolegium Opiniującego Trybunału Obrachunkowego, przyznającej skarżącemu punkty za zasługi dla celów postępowania w sprawie awansów w 2003 r.;
- 2) uchylenie decyzji właściwego organu powołującego odmawiającej mu w 2004 r. awansu do grupy zaszerogowania weryfikatora;
- 3) uchylenie oceny skarżącego dotyczącej postępowania w sprawie awansów w 2003 r.;
- 4) uchylenie decyzji nr 6/2004 Komitetu Odwoławczego Trybunału Obrachunkowego z dnia 26 października 2004 r. dotyczącą postępowania w sprawie awansów w 2003 r. i utrzymującej w mocy ocenę skarżącego;
- 5) uchylenie wszystkich decyzji z nią związanych lub po niej następujących;
- 6) naprawienie poniesionej przez skarżącego szkody i obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania, a także wydatkami poniesionymi w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący w niniejszej sprawie — który także wniósł skargę w sprawie T-377/04 ⁽¹⁾ — nie zgadza się z decyzjami pozwanej, przyznającymi mu punkty za zasługi dla celów postępowania w sprawie awansów w 2003 r. oraz wystawiającymi mu ocenę dla celów tego samego postępowania, a także odmawiającymi mu w 2004 r. awansu na stanowisko weryfikatora w niderlandzkim wydziale tłumaczeń.

Na poparcie swych żądań skarżący podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 11a regulaminu pracowniczego oraz zasad: starannego działania, dobrej administracji i równości traktowania,
- nieprawidłowości procedury oceny w zakresie, w jakim jej przeprowadzenie zostało powierzone urzędnikom, których bezstronność została zakwestionowana podczas postępowania poprzedzającego wniesienie skargi,
- nieprzestrzeżenie terminów w procedurze oceny,
- brak porównania zasług w obrębie niderlandzkiego wydziału tłumaczeń,
- naruszenie — poprzez niepodanie do wiadomości zasad mających zastosowanie do postępowania w sprawie awansów w 2004 r. — zasad pewności prawnej oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań,
- nadużycie władzy w tym konkretnym przypadku.

⁽¹⁾ Sprawa T-377/04 Nijis przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (Dz.U. C 284 z dnia 20.11.2004 r., str. 26).